

SHPs anklager i parlamentet har ikke medført andet end bortforklaringer fra regering og militær, og det kan vel forudses, at hvis SHP bliver ved med at fremføre kritikken i dette såkaldte parlament, så vil SHPs medlemmer før eller siden blive smidt ud.

Konklusionen må i dag være den, at indgåelsen af aftalen mellem de fem lande var en fejltagelse. Dette er imidlertid en historisk kendsgerning, som ikke lader sig ændre. Men derimod kan hele grundlaget for den fortsatte opretholdelse af aftalen tages op til revision.

Eftersom det er ganske klart, at der ikke har været det ringeste hold i den tyrkiske regerings

erklærede hensigter, må det være klart, at aftalen kan ophæves.

Også på EF-plan har Danmark været involveret i en eftergivenhedspolitik over for Tyrkiet. I hvert fald opstod der i februar 1986 ønske i EF om, at EF-landene nu skulle til at diskutere handelsaftaler med Tyrkiet. Dette kan komme til at dreje sig om finansaftaler eller ligefrem om genoptagelse af sagen om Tyrkiets ansøgning om en associeringsordning med EF (en sag, der blev frosset ned efter militærkuppet).

Det er ganske indlysende, at der intet grundlag er til stede for en sådan optøning af forholdet mellem EF og Tyrkiet.